

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองสรุปได้ว่า ทั้งสองพันธุ์มีการสะสมปริมาณไนโตรเจนเป็นตาม การสะสมน้ำหนักแห้ง และทั้งสองพันธุ์มีการสะสมน้ำหนักแห้งและอัตราการเจริญเติบโต ไม่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองพันธุ์มีการสะสมน้ำหนักแห้งและปริมาณไนโตรเจนในส่วนต่าง ๆ คือ ใบยอด, ใบที่เหลือง, และลำต้น แตกต่างกัน พันธุ์ชียนาท 1 มีการสะสมน้ำหนักแห้งและไนโตรเจน ในใบสูง และมีการถ่ายเทน้ำหนักแห้งสูงกว่าพันธุ์ชาวคอกมะลิ 105 จึงส่งผลให้ผลผลิตสูงกว่า ด้วย ทั้งสองพันธุ์มีเปอร์เซ็นต์การถ่ายเทจากส่วนของลำต้นสูงกว่าส่วนอื่น ๆ

การใส่ไนโตรเจนเพิ่มขึ้นทำให้มีการสะสมน้ำหนักแห้งและอัตราการเจริญเติบโต และการสะสมปริมาณไนโตรเจนเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้การถ่ายเทน้ำหนักแห้งและ ไนโตรเจนลดลง และทั้งสองพันธุ์มีประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน (Agronomic efficiency) แตกต่างกัน พันธุ์ชียนาท 1 มี Agronomic efficiency สูงสุดที่ระดับไนโตรเจน 135กก. N/เฮกตาร์ ในขณะที่พันธุ์ชาวคอกมะลิ 105 มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ 90กก. N/เฮกตาร์

อย่างไรก็ตาม เมื่อคิดเป็นผลตอบแทนสูงสุดทางเศรษฐกิจ พบว่า ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจน อัตรา 45กก. N/เฮกตาร์ ให้กับพันธุ์ชียนาท 1 และ 90กก. N/เฮกตาร์ ให้กับพันธุ์ชาวคอกมะลิ 105 ภายใต้สภาพแวดล้อมนี้